

Posudek bakalářské práce:

Maria Hetfleiš, Vztah dvorského okruhu císaře Rudolfa k Drážďanům, bac. práce FHS UK 2021, 46 str. + obr. přílohy.

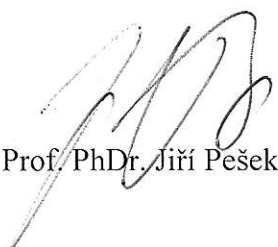
Autorka si za téma své bakalářské práce zvolila problematiku vztahů mezi pražským habsburským dvorem v době panování Rudolfa II. (oficiální residence 1583-1612) a wettinskou drážďanskou rezidencí v období vlády Augusta Saského, Kristiána I. a Kristiána II., a to s těžištěm v oblasti výtvarného umění, resp. panovnické reprezentace. Ta provázela snahu obou dynastií o nábožensko-politickou kooperaci (samozřejmě s výjimkou let 1586-1591) zejména na poli snah o politicko-mocenské omezení vlivu agresivního říšského kalvinismu.

Autorka po krátkém informativním úvodu velmi stručně charakterizovala politickou situaci ve Střední Evropě sledované doby. S poněkud vratkou oporou Sociologické encyklopedie načrtla postavení manýrismu v umělecké epoše renesance a poté již se (ve 4. kapitole, s. 13-19) obrátila k jádru svého zájmu, totiž k císaři Rudolfovi a jeho uměleckému a vědeckému okruhu. Další kapitolka (s. 19-23) je věnována saským kurfiřtům – partnerům a politickým spoluhráčům (nikoliv vždy právě spojencům) císaře a pražského dvora. Příští pasáž je zaměřena na drážďanskou rezidenci, vznik kurfiřtských sbírek a na Grüne Gewölbe. Autorka překládá název proslulých sbírek, pojmenovaných podle místa jejich uložení jako „zelená klenba“, správněji by šlo o „Zelené sklepení“ (ovšem v přízemí) či volněji „Zelený sál“ – nejlépe nepřekládat!.

Pozornost autorky upoutala návštěva Maxmiliána II. a Rudolfa II. v Drážďanech roku 1575. Je ovšem nutno připomenout, že se toto politicky významné setkání v roce Rudolfovy korunovace českým králem (tedy nikoliv císařem římským – srovnej s. 27) odehrálo ještě před (!) Rudolfovým i jen neoficiálním přesídlením z Vídně do Prahy, takže do sledované problematiky zapadá jen nepřímo. Jistým problémem je obecně, že nejlepší vztahy měl Rudolf II. s Augustem Saským, který však zesnul již r. 1586. S jeho synem to bylo podstatně komplikovanější – přesto se umělecké i vědecké vztahy mezi Prahou a Drážďany za Kristiána II. v období okolo roku 1600 rozvíjely opět velmi podstatně. Autorka připomíná diplomatické dary velmi různé povahy a zdůrazňuje především kooperaci uměleckou.

Problémem předložené práce, u níž velmi pozitivně hodnotím rozsáhlé zvládnutí německé literatury, je absence kritického přístupu k disponibilní literatuře. Autorka měla naplánován studijní pobyt v drážďanských knihovnách, z něhož sešlo v důsledku omezení za epidemie. Snažila se nahrazovat nedostupné tituly a nerozlišovala mezi opravdu odbornou a nespolehlivou populární literaturou. Je také zřejmé, že autorce chybí širší dějepisné a umělecko-historické zázemí a s ním spojená schopnost soustředit pozornost na klíčové osobnosti a jevy.

S ohledem na opravdu nesnadné podmínky, v nichž autorka – včas a s dobrou konsultační disciplínou - vypracovala svůj kvalifikační text, ovšem navrhuji, aby ho i přes výše vyslovené výhrady hájila jako **velmi dobrý**. Při obhajobě doporučuji soustředit se na umělecko-historickou problematiku.

Prof. PhDr. Jiří Pešek

Praha 30.1.2021